

Zámbó Tamás hozzászólása Bodzási Balázs előadásához

Én is igazából a problémára készültem, de hát itt elhangzott több minden, ami úgy elgondolkodtat engem is. Tehát ugye, hogy most tulajdonképpen, hogyha a felszámoló indítja meg az adós nevében a pert, ugye, ahogy a törvény szól, akkor most kiindítja meg azt a pert? Tehát ugye nyilván azt mondjuk, hogy az adós indítja meg a pert, mert őt nevesíti a törvény, nevében a felszámoló, hát ugye ki lépne fel a nevében, ha nem a felszámoló, aki hát ugye nyilván onnantól kezdve már jogosult az adós nevében mindenfajta vagyoni intézkedést, nyilatkozatot megtenni és ilyen ez a per is, na de hát nyilvánvaló, hogy azért itt a felszámolónak a perindítás az egy nagyon sajátos helyzet, hát persze, hogy nem az adós képviselőjeként, hogy úgy indítja meg a pert, de a hitelezői érdekek érdekében, tehát gyakorlatilag itten az összhitelezői érdekeknek egy felkent képviselője, hogy úgy mondjam és hát nyilván az a célja az ő általa megindított pernek, hogy megállapíttassék az a felelősség, ami majd behozza azokat a személyeket, akik hát a kielégítetlenség esetén vagy kimutatható vagyoncsökkenés esetén vagy kimutatható kisebb kielégítés esetén ugye ezért majd konkrétan most már pénzt követelhetnek. Tehát azért ez megint az a probléma ugye, hogy a felszámoló az hol az adós képviselője igazából, de igazából hol egy sui generis valaki, tehát inkább azt mondanám, hogy itten azért mégis ő egy sui generis valakiként fogható föl. Mi ennek a célja? Az a célja, adott esetben, hogy egyfajta kártérítési felelősséget ő a per indításával megalapozzon. Kinek a javára? Hát nem a sajátjára nyilván, majd esetleg egy kis felszámolói díjban jelentkezik, na de nyilván nem ezért, hanem hát a hitelezők érdekébe. Tehát én ebből következően azt gondolom, hogyha egyszer egy kártérítési felelősségi pert megindított a felszámoló, ami ugye azért indul meg, hogy majd ott konkrét helytállás lehessen, majd valamikor, persze később és ugye egy olyan hát mondhatom, hogy finoman fogalmazva nem túl szerencsés szabályozás van, hogy ezt egy ilyen kétlépcsős eljárásban kell megcsinálni, hát akkor én azt nem nagyon tudom elképzelni, hogy egy olyan szituációban, hogy ha ő már egy ilyen megindított perben, mert ugye neki meg kell jelölnie ebben a perben, hogy hát mi az a vagyoncsökkenés, amiért ő majd felelősséget akar megállapíttatni, tehát van ott egy konkrét vagyoncsökkenés, ami a fejtámlás kötelezettségnek vagy a felelősségnek az összege vagy a mértéke lesz, hogy akkor egy ilyen per után hogy ha történik a részéről látva azt, hogy nem tudják ezen is esetleg lehetne gondolkodni, hogy nem kéne-e ilyenkor megakasztani a felszámolás befejezését ennek a pernek a befejezéséig, hogy hát hogy

fordulhat elő, hogy egyik elkerüli a másikat, de hát előfordul valóban, ezt látjuk. Tehát ilyenkor hogyha ő gondosan eljárva azt mondja, hogy na jó hát befejeződik, de hát hogyha már egyszer ez a per elindult és folyik és hát itten az összes felelősség megállapítására sor kerülhet, akkor én ezt valakinek oda akarom adni, valakire rá akarom engedményezni, hitelezőkre rá akarom engedményezni, hogy ezt a követelést tovább vihessék ezt és akkor itten ebben valószínűleg akkor nem értünk egyet. Én azt gondolom, hogy ha itt a szinguláris jogutódlás megteremtődik, nyilván a vagyonfelosztás vagy az engedményezés útján vagy az zárómérlegben, akkor ez a per szerint az által a hitelező által vagy azok által a hitelezők által az folytatható. Az most egy következő kérdés, hogy most akkor ő kire fogja ezt ugye ráruházni vagy engedményezni, hogy egy valakire vagy hitelezők összességére. Tehát ezzel kapcsolatban nekem ez a véleményem.

Hát a másik kérdés tehát, ugye hogy a felelős, tehát az ügyvezető halála esetén ugye a jogutódlás az lehetséges-e, ami hát gyakorlatilag itten megjelent, ugye két ellentétes döntésbe, azzal kapcsolatban azt gondolom, hogy én nem tudok dogmatikailag mást mondani, hogy hát nyilván valóan ez egy nem személyhez fűződő jog, mármint, hogy valaki elkövetett egy ilyet, tehát ez ugyan olyan kártérítési tényállás, minthogy valaki elüt valakit az utcán az autóval, aztán még mielőtt ugye levernék rajta a kártérítést, hát meghal, hát természetesen ő vezette az autót, ő vétett, na de hát ugye, hát ez által egy olyan kártérítési igényt generált, amit nyilván az elhalt vagyonába tartozó kártérítési tartozásként, másik oldalról ugye a károsult oldaláról követelésként érvényesíteni lehet, az egy ettől teljesen független dolog, ami hát gyakorlatilag abba az ítéletnek az indokolásába ugye megjelent, hogy hát nehéz persze ilyenkor ugye az ő halála után a tényállást felderíteni, mint ahogy minden esetben nehéz a tényállást felderíteni, hogyha már az aki elkövetett valamit a magatartását kell beminősíteni. Na de hát egy, mondjuk egy érvénytelenségi perben is ugye adott esetben előfordulhat ugye, hogy a szerződést kötő fél már nincsen, mert meghalt és hát ha a vele szemben indítandó per helyett, nyilván csak a jogutódokkal szemben lehet a pert megindítani, most mondaná azt valaki, hogy akkor azt nem lehet, mert hát az az ő személyéhez fűződő, hát azt nem is írja talán a határozat, hogy az ő személyéhez fűződő jog, mert hát azt nyilván nem lehet, tehát csak az ő személyéhez kapcsolódik az amit ő ottan elkövetett és az azért való felelősség, hát azt gondolom, hogy nem. Ezt azért hozom példaként, mert ott ugye elképzelhető ez a kétlépcsős helyzet, mint ami itten szerencsétlen módon a csódtörvényben van, mert a kártérítés az érvénytelenségnél lehet az, hogy csak megállapításra indul a per, ugye ott van

kifejezetten lehetőség arra, hogy az érvénytelenség megállapítására menjen csak a per, na most hogyha közben történik valami, nyilván akkor ugyan ott vagyunk, mint a jelen helyzetben, hogy egyelőre e miatt a kétlépcsőség miatt, ami hát egy technikai, hogy mondjam szabályozási helyzet, semmi más, de a dolog lényegét értjük, akkor miért nem lehet jogutódként ezt a pert hitelezői oldalról vinni. Tehát én erre azt gondolom, hogy ezt a választ adnám, s hát a másik oldalon is elmondta, hogy ha a szinguláris jogutódlás valamilyen módon a felszámoló által indított megállapítás perben megteremtődik, ahogy itten írta valaki, hogy megtörtént a zárómérlegben a megindított perben meghatározott összegre irányuló felelősség megállapításnak az engedményezése, azt szerintem megteremti a jogutódlás. Na most azt, tehát egy dolog jutott itt eszembe közbe, tehát ugye ilyen per bizony sok van, meglepő módon, ezek a Cstv. 33.-as perek. Na most az alap, most mondhatom, hogy akivel én itt találkoztam, mint ügyvezetővel és oda citáltak ugye mi elénk, az mind tag is volt, hát alig van olyan, hogy ne lenne az az a Kft.-nek a tagja, vagy ha nem Kft., akkor más formátumú társaságnak a tagja, ráadásul jellemzően a többségi tulajdonosi tagja legalább. Ugye hát ez az élet. Ennek ellenére a normál felelősség átviteli perek ugye, tehát a tagi felelősség, amiről itten szó volt, azok úgy nagyon gyéren vannak, nem tudom, hogy miért, azokat úgy valamiért nem nagyon indítgatják. Tehát, amikor ugye most miért mondom ezt, azért mondom, mert ezeknek a tényállásoknak a jelentős része, amikért itten a vezető tisztségviselőt ugye felelőssé szottuk tenni, azoknak a jelentős része általában olyan, ami simán elmenne egy ilyen korlátozott tagi felelősségi per esetén is, ugye a felelősség átvitelébe. Ennek ellenére ez nem megy, tehát úgy tűnik, hogy ezt valamiért egyszerűbbnek tekintik, valószínűleg az is, különösen akkor, ugye hogyha ezek a mérlegleadási vélelmek korábban most meg ugye a bizonyítási tehernek a jelenlegi szabályai, meg az egyéb kötelezettség megszegése miatt gyakorlatilag ezek ilyen rendkívül sematikussá tudnak lenni, hogy úgy mondja, már nem tud az ember gyakorlatilag semmit, mert nem is védekezik az alperes semmivel és akkor komoly összegeket, hát rámeszelünk, vagy hát bizonyítás gyakorlatilag nulla tud lefolyni ezekben a perekben a nagy részében, jó hogy persze az alperes terhén lenne itten a majdnem minden tekintetben szinte a bizonyítás, miért, mert az esetek nagy részében az van, hogy nincs semmi. Se irat, nem lehet már itt igazából kideríteni semmit, egy dolgot tudunk, hogy hát valamilyen vagyonsökkenés itten bekövetkezett stb. És akkor még egy mondat, hogy azt, hogy a csődvagyonnak a növelése ezt nyilván úgy értetted ugye, hogy ebben a fenyegető fizetéseképtelenségi helyzetben ugye a majdani csődvagyon, mert ugye itt még nincs csődvagyon, tehát ugye, ami

majd csődvagyon lesz, annak a növelése történjem meg, hát ugye ez lenne az, amikor ugye megtennék a tagok, azt amit nekik ilyenkor lehetne, tehát hogy ugye betennének pluszt pénzt, stb., stb., stb. Hát ilyeneket is szoktunk persze gyakran az ítéletekbe ugye a szemére hányni ilyenkor, mert hát valamiket ugye szemére kell hányni, hogy ezt nem tette meg, stb. nem hívta össze, és így tovább, és így tovább, de hát az esetek nagy részében nem erről van szó, valljuk be. Mi látjuk, tudjuk, tehát a gyakorlat az sokkal inkább az a valóság, hogy úgy mondja, az az, hogy itt mindig a vagyonsökkenés, amiért inkább odavágunk, mert azt látjuk, mert az az élet, hogy nem arról van szó, hogy ő neki az lenne a fejében, hogy hogyan tudná gyarapítani majd azt, ne adja isten, jézus mária nehogy felszámolás, ha oda kerülök, akkor még nehogy tehát hogy még gyarapítsam is azt, hanem hogy hogyan lopjam el ugye, hogy hogyan vigyem el, vagy hogyan mentsem ki, vagy hogyan nullázzam le, tehát ugye ezek szoktak a valóságos helyzetek lenni inkább és hát az megint egy jó kérdés, tehát most már az idő hiányában nem hiszem, hogy belemegyünk mert éppen csak azért kaptam föl, vagy ütötte meg a fületem, mert most tárgyaltunk éppen tegnap előtt egy illet, hogy most akkor a pozitív vagyonnak a csökkenése vagy amikor már gyakorlatilag abból állt az a követelés, amit az adóhatóság itten ugye felelősség a Cstv. 33/A-s perbe ugye követelt és hát meg is ítéltük, azért úgy eléggé gondolkodtam rajta, hogy gyakorlatilag egy már bedöglött, nem üzletelő, nem működő társaság, tök negligens nyilván, hogy úgy mondja szemre hányható a negligens ügyvezetése folyamatosan kapta az adóhatóságtól a be nem vallás miatt, meg a mit tudom én, meg a kiszabott bírság be nem fizetése miatt a bírságokat, meg a pótlékokat, meg a stb. Akkora nagy marha nagy mínusz volt a végén, mint a ház. És ugye, hát most tehát gyakorlatilag egy az egybe ugye ezt meg ugye áttoltuk az ügyvezetőre, holott hát nem vagyok abban biztos azért, hogy ennek az intézménynek ez lenne a célja, hogy egy ilyen helyzetbe. Mert az megint egy más helyzet, amikor ugye hitelezőktől én kapok valamit, de nem teljesítek vissza, ott nyilván, itt, hogy az, hogy egyszer azért mert borzasztóan negligens vagyok és halmozom föl a bírságokat, de gyakorlatilag már a mínusz megy csak mindig lefele és akkor a végén azt mondjuk, hogy hát ez egy marha nagy vagyonsökkenés, mert most már 11 millió mínusza van, szóval ezen is el lehetne gondolkodni, hogy ez erre szolgál-e vagy esetleg ott csak azt kéne mondani, ott legfeljebb csak azért felel, hogy amennyi még akkor megvolt, hogy amit még esetleg ki tudott volna fizetni még abból és ami meg utána van az gyakorlatilag teljesen indifferens, mert nem arra szolgál ez, hogy szerintem, na köszönöm.